

James Epistle

Yakup'un imanına (inanca) sahip olduğunu söyleyen mektubunda yapılması gereken iş, sebatın bittiği iştir (Yak 1: 4), yani mükemmel yasaya, özgürlük yasasına inanmaya devam etmektir (Yak 1: 25).

James Epistle

Giriş

Muhtemelen İsa'nın kardeşlerinden biri olan Adil Yakup (Mt 13:55; Markos 6: 3) bu mektubun yazarıdır.

Kardeş James, ancak Mesih'in dirilişinden sonra (Yuhanna 7: 3-5; Ac 1:14; 1 Cor 15: 7; Galatyalılar 1:19), Kudüs'teki kilisenin liderlerinden biri haline geldi ve şu kişilerden biri olarak atandı kilisenin sütunları (Gal. 2: 9).

James'in mektubu MS 45 civarında tarihleniyor. C., Kudüs'te 50 gün civarında düzenlenen ilk konseyden çok önce. En eski Yeni Ahit mektubunu yapan C. Tarihçi Flávio Josefo'ya göre Tiago, 62. gün civarında öldürüldü. Ç.

Mektubun muhatapları, Hıristiyanlığa dönüştürülmüş dağıntık Yahudilerdir (Jas 1: 1), dolayısıyla Yahudilere özgü sert ton ve dil.

Bu mektubu yazarken, Yakup, İsa Mesih'e iman etmek olan müjdenin öğretisiyle, Yahudilerin tek Tanrı'ya iman etme öğretisine karşı çıkmaya çalıştı, çünkü Tanrı'ya inandığını söylemenin faydası yok ama Tanrı'nın buyruğuna itaat etmemesi, Mesih'e inanmak olan Tanrı.

Yakup'un yaklaşımı bize İsa'nın öğrettiği şeyi hatırlatıyor:

“Kalplerinizin sorun yaşamasına izin VERMEYİN; Tanrı’ya inanıyorsun, sen de bana inanıyorsun ”(Yuhanna 14: 1), hedef kitle açısından ele alınan konunun ilgisini gösteriyor: Hristiyanlığa dönüşen Yahudiler.

Bununla birlikte, Yakup mektubuyla ilgili bir yanlış anlama, Hristiyan âlemine yayıldı, kurtuluşu eserlerle savundu, imanla kurtuluşu savunan Yahudi olmayanlara karşı havariye karşı çıktı.

James’in yaklaşımının yanlış anlaşılması, Martin Luther’in bu mektuptan nefret etmesine neden oldu ve ona “saman mektup” adını verdi. Yakup’un öğretisinin, elçi Pavlus tarafından öğretilenden farklı olmadığını göremedi.

Yakup Mektubunun Özeti

Yakup mektubu, imanda sebat etmeye bir öğütle başlar, çünkü sebatla iman işi sonuçlanır (Yak 1: 3-4). Her kim solmadan sınavlara katlanıyorsa, kutsanmıştır, çünkü ona itaat edenlere (seven) verilecek olan yaşam tacını Tanrı’dan alacaktır (Yak.1: 12).

James, bu terimi hem ‘inanmak’ hem de ‘hakikat’ anlamında kullanan elçi Pavlus’un aksine ‘inanmak’, ‘inanmak’, ‘güvenmek’ anlamında ‘inanç’ terimini kullanır ve bu ikinci anlam bundan çok daha fazla kullanılır.

Daha sonra Yakup, hakikat sözüyle yeni doğum olan müjdenin özünü sunar (Yakup 1:18). Kurtuluş için Tanrı’nın gücü olan itaatkâr bir hizmetçi olarak müjdenin sözünü almanın gerekli olduğunu iddia ettikten sonra (Yakup 2: 21), James muhataplarına öğretiyi unutmadan müjdede belirlenenleri yerine getirmeleri için teşvik eder. Mesih’in (Yakup 2: 21).

Yakup, sevindirici haberin hakikatine dikkat eden ve unutulmuş bir dinleyici olmamakla birlikte ona sebat eden herkesin

Tanrı'nın koyduğu işi Mesih'e inanarak yaptığını hatırlar (Yakup 2:25).

Yakup, Tanrı'nın gerektirdiği işin ışığında, kalpten gelen şeyi kısıtlamadan dindar olmanın kendini aldatmak olduğunu ve bireyin dininin boşuna olduğunu kanıtlar (Yakup 2: 26-27).

Yakup yine muhataplarına kardeşler diyor ve sonra onları Mesih'e inanan olduklarını iddia ettikleri için insanlara saygı göstermemeye çağırıyor (Yakup 2: 1). Birisi Rab İsa'ya inandığını söylüyorsa, bu inanca göre hareket etmelidir: insanlara köken, dil, kabile, millet vb. Nedenlerle saygı duymamak. (Cem 2:12)

Tiago'nun yaklaşımı ciddi bir yaklaşımla tekrar değişiyor: – 'Kardeşlerim', onlara inançları olduğunu söylemenin yararlı olup olmadığını sormak, eğer çalışmalarını yoksa. Eserleri kurtarmadan bir inanç mümkün müdür?

Bağlam içinde çalışma terimi, bir emre itaat etmenin sonucu olan antik çağ insanının görüşüne göre anlaşılmalıdır. O zamanlar erkekler için, bir efendinin emri ve bir hizmetkarın itaati işle sonuçlandı.

Yaklaşım insanlardan kurtuluşa doğru değişir. İlk; Mesih'e iman eden kimse saygı gösteremez. İkincisi: Tanrı'nın bir olduğuna inandığını söyleyen kişi, Tanrı'nın gerektirdiği işi yapmazsa kurtarılmayacaktır.

Mesele, Mesih'e iman ettiğini iddia eden biri değil, iman ettiğini iddia eden biri, ancak tek Tanrı'ya imanla ilgili. Mesih'e iman eden her kimse kurtulacaktır, çünkü Tanrı'nın istediği iş budur. Tanrı'ya inandığını iddia eden, ancak işi yapan kişi olmadığı için Mesih'e inanmayan birini kurtaramazsınız.

İnanç (inanç) olduğunu söyleyenlerin yapması gereken iş, sebatın sona erdiği iştir (Yak 1: 4), yani mükemmel yasaya, özgürlük yasasına inanmaya devam etmektir (Yak 1:25). .

Hıristiyan Yahudiler arasında din değiştirenler, Tanrı'nın gerektirdiği işin Mesih'e inanmak olduğunu bildiklerinden, iman ettiğini söylemenin yeterli olmadığını savunarak, James Tanrı'ya inanmanın ve Mesih'e inanmamanın zararsız olduğunu vurguluyordu. bölümdeki yaklaşım şu denildiğinde tekrar değişiyor: kardeşlerim (Yak. 3: 1). Talimat, usta olmak isteyenlere yöneliktir, ancak bu bakanlık alıştırması için 'mükemmel' olmak şarttır. Bağlamda 'mükemmel' olmak, hakikat kelimesine rastlamak değildir (Jas 3: 2) ve böylece bedene (öğrenciler) liderlik edebilecektir.

Sözcüğün neyi teşvik edebileceğine dair örneklerden sonra, aynı kişiden farklı mesajlarla ilerlemenin imkansızlığına değinmek için, Tanrı'nın bilgisine karşı bilgelik ve insan geleneği ile tezat oluşturacak şekilde yaklaşım yine değiştirilir (Yak. 3:10 -12) .

Son olarak talimat, Yahudiler arasından din değiştiren Hıristiyanların birbirleri hakkında kötü konuşmalarını gerektiğidir (Yakup 4:11) ve şekil olarak (zengin), Mesih'i öldüren Yahudilere atıfta bulunmalıdır.

Mektup, ilk temaya değinilerek kapatılır: sebat (Yak. 5:11), inananları acı çekmede sabırlı olmaya teşvik eder.

Yorumlamanın ana yanılığları

1. Tiago'nun sosyal adalet, gelir dağılımını, hayır işleri gibi konularla ilgilendiğini anlayın;
2. Mal biriktiren 'zenginlere' yönelik şiddetli azarlamayı, maddi servete sahip olanları azarlamak olarak değerlendirmek, 'zengin' teriminin Yahudiler için geçerli bir rakam olduğunu gözlemlememek demektir;
3. Yakup'un mektubunun, Mesih İsa'ya imanla kurtuluğu sunan elçi Pavlus'un öğretisine karşıt olduğunu anlayın. Aslında James, Tanrı'ya inanmanın kurtuluğu için

Tanrı'nın istediği Őey olmadığını, daha çok İsa'nın imanın işi olan Mesih olduğuna inanmak olduğunu gösterir;

4. Gerçek imana sahip olanları doğrulamak için iyi eylemlerin gerekli olduğunu anlayın. Her kim Kutsal Yazılara göre Mesih'e iman ederse, samimi bir imana sahiptir, çünkü Tanrı'nın talep ettiği iş budur;
5. İyi iŐleri, ağacın tanımlandığı meyveyle karıŐtırın.